

וְלִמְדֵם חֻקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּלִבְךָ שָׁלוֹם

שׁוּבָה שׁוּבָה

וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה'

פירושים על סדר ההפטרה של 'שובה ישראל'..... סט

תשובה שלימה הוא להיות דבוק באהבת השי"ת | תכלית התשובה שידע האדם כי השי"ת הוא מלא רחמים וכל הצרות שבאו עליו הם מחמת עוונתיו | ע"י תשובה ניצול מן הייסורים והצרות | אין אדם נכשל בעבירה במזיד עד שחטא קודם בשגגה | גם על ידי קבלה טובה קטנה יוכל לזכות למחילת עונות ולתשובה מאהבה | הדרך נכונה לתשובה היא שיקבל על עצמו קבלה טובה על כל השנה הבאה | יבקש האדם שהשי"ת יכלול אותו בין בעלי התשובה | התשובה הנכונה כחודש אלול ובימים הנוראים | בזמנינו אנו זוכים למחילה יען שאין לנו מי שיעורר אותנו בתשובה שלימה | אף שאנו כשירים מ"מ אנו מבקשים שהשי"ת יקבלנו בתשובה | בקשת בני"י שהשי"ת ישוב לרחמם כפי שריחם עליהם במצרים | הקב"ה יכבוש על העונות על ראשו של עשו | בזכות שמירת התורה בכל הגליות נזכה לרחמי שמים

עשרת ימי תשובה..... עז

דרכו של היצר הרע..... עט

היכן מצוי שהיצר אומר לאדם "לך ועבוד עבודה זרה" | עיקר עבודת היצר הרע הוא לייאש את האדם שאין לו תקנה | היצה"ר מוביל את האדם לעבירה כנגד רצונו כשור לשחיתה | איזה מצות אסור לעשות | גם בעת התגברות הטומאה נותן הקב"ה כח לבר ישראל לעמוד בנסיונות

מלחמת היצר..... פד

גם כשאדם נופל ביד יצרו פעם אחר פעם אל יתיאש וכך דרכה של מלחמה | מומר להכעיס כנגד היצה"ר | עבודת המידות | כשאדם מחליט להלחם ביצרו אין שייך שום איחור ולא יאוש | על תאוות היתר יש הבטחה שיימסר יצרו בידו משא"כ בתאוות איסור צריך ללחום תמיד עם יצרו

תחבולות להנצל ממלחמת היצר..... פח

כאשר יהיה בעיני האדם חמור כל עבירה כמו ג' עבירות חמורות הרי שלא יכשל בשום עבירה לעולם | בשעת נסיון צריך לידע שלא יוכל להסתיר את מעשיו | יתבונן בנפשו שהרי הוא מוכן אפילו למסירות נפש וכ"ש לנסיון קל מזה | המתגבר על תאוותיו לא הפסיד גם בעוה"ז

התעוררות לתשובה..... צ

הקב"ה מעורר את בני ישראל לשוב בתשובה ובפרט בעשרת ימי תשובה | בזמנינו חובה להתעורר עקב

פירושים על סדר ההפטרות של 'שובה

ישראל'

ענין תשובה שמקבל על עצמו שמירת התורה ושמירת המצוות ושמירת האברים מן העבירה, לקיים מה שנאמר, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (במדבר טו לט).

(קידושא רבה וילך, שובה תשס"ט, אמרות טהורות)

תכלית התשובה שידע האדם כי השי"ת הוא מלא רחמים וכל הצרות שבאו עליו הם מחמת עוונתיו

שובה ישראל עד ה' אלקיך.

יש לפרש כונת הפסוק, 'שובה ישראל', שתהיה התשובה באופן של 'עד הוי"ה', היינו עד שידע שהקב"ה מלא רחמים, כמ"ש (איכה ג לח) 'מפי עליון לא תצא הרעות והטוב', וכמובא בזה"ק שהקב"ה משפיע רק חסדים טובים ורחמים לאין שיעור וגבול, וכשנראה חלילה להיפך אין זה אלא מחמת שהמקבלים

תשובה שלימה הוא להיות דבוק באהבת השי"ת

שובה ישראל עד ה' אלקיך.

פי' עד היכן תהיה התשובה, 'עד הוי"ה אלקיך', היינו שהשי"ת יהיה לך לאלקים ולא תעזבנו בשום אופן, וכמו שאומרים בזמר אדון הכל 'לא תתפרש מנן ואל נפרוש ממך'.

ויש לנו ללמוד ענין זה בבחינת 'מאויבי תחכמוני מצוותיך' (תהילים קיט צח), ממה שמובא בגמרא (סנהדרין סג:) שבזמן החורבן מצא אליהו ילד שהיה נפוח מרעב והתפלל בעפר, ובחיקו היה דמות ע"ז, והיה מחבקה ומנשקה מחמת רגילות, ולהבדיל אלף אלפי הבדלות, כך צריך להיות אף באהבת השי"ת, שייגע להשגה שה' הוא אלקינו, ואין שום אהבה יותר מ'ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך'. וזהו תכלית התשובה, וכידוע משמו של הרה"ק בעל חתם סופר זיע"א שכל קריאת שמע הוא

המלך פולימרכוס ואמר להחריבה, היה אותו פולימרכוס בקי ומיושב אמר להם טלו לכם ימים שתשובו בתשובה בכדי שלא תהיה חורבן ח"ו.

והנמשל בזה לענין התשובה, כי כל מה שעובר על האדם במשך השנה כל מיני צרות ודחק, הכל הוא מחמת חסרון תשובתו, וכמו שאמרו חז"ל (שבת נה.) אין מיתה בלא חטא ואין יסורים בלא עון, ומובא בתנא דבי אליהו (רבה פ"ב) שבאם ח"ו בועט ביסורים וצער כופלין לו יותר רח"ל. (וזהו מה שסיים שם הנביא 'כי כשלת בעוונך', והיינו כי מה שאתה כושל ונופל זהו בסיבת העוונות.) ולכן נותן לנו הנביא עצה טובה לשוב בתשובה כפרש"י, ואז יפטר מכל החורבנות ויצא לחיים טובים ולשלום.

(סעודת היום האינו, שובה תשס"ח, שם)

אין אדם נכשל בעבירה במזיד עד שחטא קודם בשגגה

שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעוונך וגו'. והקשו המפרשים שהרי מכשול הוא שוגג, והעוון הוא מזיד, ואין יאמר 'כי כשלת בעוונך'.

ואפשר לפרש בדרך פשטות, כי האדם אינו מגיע לידי חטא במזיד אלא אם נכשל קודם בשוגג שני פעמים, וכמו שאמרו חז"ל הק' (קידושין כ.) 'עבר ושנה נעשה לו כהיתר' וקל

אינם ראויים, כי על ידי החטאים מתקלקלים צינורות השפע, וכל הטוב והשפע מאתו יתברך הולך חלילה אל החיצונים, ובכח זה השפע הם מענישים את החוטא, (שהוא הוא זה שגרם שיהיה להם הכח להענישו).

ובנוהג שבעולם שכאשר בא על האדם איזה מאורע של צער וכדו', שהוא תולה הדבר מחמת סיבה זאת או אחרת, וזה או זה אשמים בכך, כי היצה"ר הוא 'אשר קרך בדרך' (דברים כה יח), שכידוע הנוט' בגימטריא 'אמונה', שכל עבודת עמלק הוא יצה"ר הוא לקרר את איש הישראלי מהאמונה ולהסיתו שהכל בדרך הטבע.

ולכן כאשר שב האדם בתשובה, צריך להיות באופן של 'עד הויה אלקיך', דהיינו שידע ויכיר שהוא היפך מדת הרחמים למדת הדין הנקרא 'אלקיך', שכל העונשים, וכל הצרות, דחקות ועניות, גורם האדם החוטא לעצמו. ועד שלא ידע זאת אין התשובה מועילה, וכאשר ידע ויכיר שהוא בעצמו הגורם לזה, אזי תתקבל תשובתו לפני השי"ת.

(רעוא דרעוין האינו שובה תש"ע, אמרות טהורות)

ע"י תשובה ניצול מן הייסורים והצרות

שובה ישראל עד ה' אלקיך. פירש רש"י משל למלך שמרדה עליו מדינה שלח

ביום תחילת מעשיך, קיבל על עצמו שבמשך כל השנה העתידה יעבוד לתקן ענין זה, וכך עשה, הרי קיים בזה מאמר הכתוב 'קחו עמכם דברים, ושובו אל ה'.

או אז 'אמרו אליו', היינו שבאופן זה תוכל לומר לקוב"ה 'כל תשא עוון', רבש"ע, הרי ישנם שני מיני אופנים, 'נושא עוון' ו'כובש עוון', כדאיתא בגמרא (ר"ה יז.), ופירשו בספה"ק (שפת אמת לתקיעת שופר לקוטים) כי 'נושא עוון', הוא כשאישי ישראל שב בתשובה מאהבה, אזי הקב"ה **נושא** (ומגביה) את העוון וזדונות נעשות לו כזכיות, אבל אם שב בתשובה מיראה, אז הקב"ה כובש את העוון למטה. ולכן 'תשא עוון', כמו שטען קין לפני הקב"ה 'גדול עווני מנשוא' (בראשית ד' יג) - הרי אתה נושא את כל העולמות, וכי אינך יכול לישא את עווני (רש"י שם בשם חז"ל), ובזה מחל לו הקב"ה, וכמו כן כשמביא דבר קטן כמו מנחת עני שהוא מקצת סולת אפילו בלא שמן, ומקבל על עצמו קבלה מחודשת, הרי זה סימן שרצונו הפנימי להיות עבד ה', ובזכות זה 'תשא עוון', על ידי 'וקח' את מקצת 'טוב' שבידי.

וסיפא דקרא 'ונשלמה פרים שפתינו', ולפי דרכינו ירמזו כי 'פרים' מלשון 'פרה' ורבה, וכמו שאמר הרה"ק מהר"א מבעלזא זיע"א שבתחילת התשובה עדיין אטום לבו של האדם ואף אם שב בתשובה אין זה כי אם מיראה, ולאחר מכן כשזוכה לעשות תשובה מאהבה, אז תשובתו עושה פירות, וזהו אומר

בעיניו, והביאור בזה שכל חטא אף בשוגג פוגם בנפש והנה כאשר איש ישראל נכשל בחטא בשוגג ונפשו נפגמת, וזוהו נמשך לו להיות לבו נוקפו לחשוש שמא לא נהג כראוי, ומי שהוא בר דעת ובעל נפש הריהו מפשפש במעשיו מה היה לו שהגיע לידי כך, אבל הרשעים מניחים לעצמם ושונים במעשיהם ועי"ז נעשה לו כחיתר. והרשע ששנה בחטאו בשוגג, ממילא הוא נפגם כל כך עד שמגיע רח"ל לידי עבירה במזיד, עד שמתקיים בו מאמר חז"ל (שבת קה:)' כך דרכו של יצה"ר היום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו לך עבוד ע"ז והולך עובד'.

וזהו אומר 'כי כשלת בעוונך', פי' 'כי כשלת' בשוגג, על ידי זה נמשכת אל 'העוון' במזיד.

(רעוא דרעוין וילך, שובה תשס"ט, שם)

גם על ידי קבלה טובה קטנה יוכל לזכות למחילת עונות ולתשובה מאהבה

ואם יחשוב האדם בלבו איך אצא זכאי, הלא הרביתי כל כך חטאים ופשעים במחשבה דיבור ומעשה, ואילו הדברים הטובים מתבטלים כטפה בים הגדול של העוונות, ידע שאינו כן, אלא אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון את לבו לשמים (מנחות קי.), כי אין הקב"ה מודד לפי הכמות אלא לפי הפנימיות, שאפילו הממעט שעשה דבר מועט, אבל אם יש לו על זה מסירות נפש באופן זה שבתחילת השנה,

כל הנסתרות והנגלות אתה יודע', אבל כאשר מקיים העצה האמורה, בזה האופן הרי הוא אומר לפני הקב"ה, ביקשתי לשוב בתשובה על כל העבירות אבל יש את היצה"ר וכדו' שמעכבים ומבלבלים, ולכן קיבלתי על עצמי דבר אחד שבזה יש לי קבלה גמורה שלא אעבור עליה עוד לעולמי עד.

וזהו שאמר הנביא 'אמרו אליו כל תשא עוון' פי' רבש"ע תמחול לי על כל העוונות, 'וקח טוב' דהיינו שתקח אליך את מיעוט הטוב קיבלתי על עצמי, וכמו שאקיים זאת, כך באם יאריך ה' את ימי ושני אקיים עוד ועוד, ואתקן את הכל.

והחרטה צריך שיתחרט על הכל מיד, וכן להתודות, אבל הקבלה לעתיד יקבל על עצמו דבר אחד באופן מוחלט, ואז אומר הקב"ה כנגד המקטרגים שלא יוכלו לקטרג, **שאני מעיד בו** שבאותו אופן שקיבל על עצמו קבלה זו, כך הוא יוסיף ויתקן הכל עד שיגיע לתשובה שלימה.

ואיתא גם מהאריז"ל שבאם בשעת מעשה החליט בכל מחשבתו ולא השאיר שום מקום במחשבתו שיעבור על זה עוד, וקבלתו קבלה גמורה, אזי הקב"ה כבי' גם מעיד עליו, ואפילו אם נפל אח"כ חלילה, בכל זאת באם בשעת מעשה היתה הקבלה חזקה כל כך, מועיל לו הקבלה.

(סעודת היום האזינו, שובה תשס"ח, שם)

'ונשלמה פרים שפתינו', שהתשובה תפרה ותרבה בתשובה מאהבה, ויתהוו מן העוונות זכויות.

(רעוא דרעוין האזינו, שובה, תש"ע, שם)

הדרך נכונה לתשובה היא שיקבל על עצמו קבלה טובה על כל השנה הבאה

בספה"ק הביאו שהעצה נגד המקטרגים, שיקבל על עצמו קבלה אחת ויחליט בהחלטה גמורה שלא יעבור יותר על עבירה זאת לעולם, וכמו שכתב הרמב"ם (הל' תשובה פ"ב ה"ב) שהחרטה על החטא צריך להיות 'עד שייעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם', שהרי הקב"ה מביט בפנימיות תוך תוכיות הלב של היהודי ורואה שקבלתו היא קבלה גמורה ואומר עליו עדות שלא יעבור על עבירה זו עוד לעולם, והקב"ה כבי' אינו מעיד עדות שקר, ובהיות שמקבל על עצמו דבר אחד לכל השנה ועמל במשך כל השנה לקיימו ואינו נכשל בו, זהו לימוד זכות וענין תשובה.

וזהו שאמר הנביא 'קחו עמכם דברים', פי' תקחו ותקבלו עליכם דברים וקבלות והנהגות טובות, שבאם לא כן באיזה פנים נוכל להתראות לפני ה', ובאיזה פנים אומרים לאחר אמירת אשמנו, 'אתה יודע רזי עולם וכו' אתה חופש כל חדרי בטן וכו' מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא

שכתב רבינו יונה בשערי תשובה (שער ד'), כי דרכי התשובה ישנם בהרבה אופנים של מחילה וסליחה וכפרה, כשאחד עובר עבירה ומיד שב בתשובה ואומר חטאתי עויתי פשעתי ולא אעשה כן עוד, תיכף מוחלים לו, אבל זהו כדוגמת בגד לבן שנפל עליו כתם, ומוריד את הלכלוך, ובכל זאת עדיין נשאר כתם, וככל כמה שמרבה לכבסו, נתרבה סליחה וכפרה, וזהו לשון 'כיפור', שהוא כמו קינוח וכיבוס עד שיהא מכובס לגמרי כל רושם הכתם, אבל על כך צריך לעבוד זמן רב, ואפשר לקנח את הכל. וכך מתנהגים יהודים שהם שבים בתשובה 'עד ה' אלקיך' ואינם מרפים.

אכן סתם דרכם של בני אדם הוא, שעושים חשבון הנפש שהרי לפני שנה כבר שבנו בתשובה, ובהגיע יום הכיפורים היכינו על חטא כמה פעמים, כי בשלמא באמירת על חטא הראשון של ליל יוה"כ עדיין אומרו האדם בלב נשבר, אבל בבוקרו של יום אחר השינה כבר אין לבבו נשבר כל כך, ובבוא שעת הצהרים הריהו עומד ומצפה אימתי יבא הלילה שכבר יוכל לאכול ולשתות, וכך נעשה העל חטא כמו זמירות.

אך בכל זאת צריך האדם לעשות חשבון כמה היטבתי את מעשי יותר משנה שעברה, ואכן מובא ביערות דבש (ראה ח"א דרוש ו) בענין התשובה של ימים אלו, שיקבל על עצמו קבלה אחת או מדה מסויימת, שיעבוד עליה במשך כל השנה בכל מיני מסירות נפש, ואינו מרפה

יבקש האדם שהשי"ת יכלול אותו בין בעלי התשובה

קחו עמכם דברים ושובו אל ה', אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב.

יש לבאר כונת הפסוק 'קחו עמכם דברים ושובו', ובאופן זה 'אמרו אליו', שיאמר ריבונו של עולם - 'כל', פי' הרי אתה הכל יכול, ועל כן הנני מבקש ממך שתכלול אותי בין בעלי התשובה, ולכן - 'תשא עון' ותמחול על עוונותי, 'וקח' את מה שקיבלתי על עצמי להיות 'טוב'.
(רעוא דרעוין וילך, שבת שובה תשס"ט, שם)

התשובה הנכונה בחודש אלול ובימים הנוראים

אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו.

ירמוז על כמה דרגות של תשובה. דהנה מי שנכשל בעבירה ועושה חשבון הנפש לאיזה מצב הגיע, ורוצה לתקן עצמו ומשכים לפנות בוקר ועוסק בספרי יראה ומוסר כגון שערי תשובה לרבינו יונה או ראשית חכמה וכדו', והגם שלבו כאבן בכל זאת משהו נפתח בו, ולוקח תהלים ושופך את ליבו להשי"ת, ומבקש רבש"ע אל תשליכני, הוא מסוגל להגיע למדרגה גדולה, והגם שנפל שוב, הריהו ממשיך בהנהגתו שוב ושוב, ובאופן זה מגיע לידי תשובה, וכמו

הנפש, כמו שאומרים על החווה הרה"ק הרבי מלובלין זיע"א שכשהיה נכנס אליו בעל חוטא היה נוטל ממנו את הבחירה לגמרי, עד שלא היה מסוגל לחטוא עוד, כי לצדיקים הקודמים היה כח מיוחד, ואילו היום נשארנו בלא כלום, כמו שכתב האור החיים הק' בפרשת האזינו, על הפסוק (דברים לב לו) 'כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב', וזלה"ק: "כשיראה ה' שאין כח בישראל להציל עצמן מהגלות, וכח אין בצדיקים ליסר בשבט מוסר למרגיזי קל, גם לא ישארו בישראל אנשים גדולים נביאים חוזים בעלי רוח"ק ואין אשכול וגו' (מכה ז א) והוא אומר כי אזלת יד, ובוה אפס עצור, פירוש על דרך (ש"א ט יז) 'עצר בעמי, פירוש שאין כח למדריכים בדרכי ה' להדריכם, ועזוב, פי' ומצד זה נשאר העם עזוב" עכלה"ק.

ועל כן תהא 'עובר על פשע', כדאיתא בגמרא (ב"מ לג:) על פסוק (ישעיה נח א') 'הגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם', 'הגד לעמי פשעם', אלו תלמידי חכמים ששגגות נעשות להם כזדונות, 'ולבית יעקב חטאתם' אלו עמי הארץ שזדונות נעשות להם כשגגות, ולזה אמר 'לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו', דהיינו כמאמר הכתוב (איכה ה כב) 'כי אם מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאוד', ואעפ"כ אין ברירה אחרת כי אם 'השיבנו ה' אליך ונשובה חדש מימיו כקדם', וכל זה מפני 'כי חפץ חסד הוא'.

(רעוא דרעוין האזינו, שובה, תש"ע, שם)

ממנו, ובאם הוא נופל מקבלתו הריהו קונס את עצמו בכל מיני קנסות וסיגופים, בכדי שלא יחזור עליהם ח"ו, וזהו תשובה אמיתית. אבל מי שמכה על חטא בלא שום קבלה וכיום אתמול כי יעבור, ונשאר עם אותו פה וכו', והיצה"ר מפילו לדמות על כל מיני עבירות שהם ממש מצוות, והוא משלימו עם כל מיני מצוות שונות כאלו, וד"ל, וכך נשאר אותו בר נש שהיה קודם לכן, באותם מחשבות וראיות וכו'.

בכל הדורות ראו, וגם בדור האחרון ישנם יהודים שמקדישים את כל חודש אלול לתורה ועבודה יומם ולילה, ועוסקים בספרי מוסר, ומנהיגים עצמם בכל מיני הנהגות טובות בסתר ובגלוי, ובכל מיני קבלות טובות, וכמובא בפוסקים (שו"ע א"ח ס"י תר"ג ס"א) שבימים אלו צריך להיזהר ביותר אפילו מדברים שאין נזהרים במשך כל השנה, וכנגד הכת הזו אמר הנביא 'שובה ישראל עד ה' אלקיך', דהיינו שתשובתו אמיתית ובה הוא חפץ להגיע 'עד ה' אלקיך'. (שם)

בזמנינו אנו זוכים למחילה יען שאין לנו מי שיעורר אותנו בתשובה שלימה

ועובר על פשע לשארית נחלתו.

אמר 'לשארית נחלתו' רצה לומר דהנה נשארנו בבחינת שיריים, שאין מי שיראה לנו את דרך ה' ומי שישפיע את האורות וטהרת

בקשת בניי שהשי"ת ישוב לרחמם כפי שריחם עליהם במצרים

ישוב ירחמנו,

שהקב"ה 'ישוב' שנית וירחם על בני ישראל, כמו שריחם כבר על בני ישראל במצרים כשהיו ערום ועריה, ומחמת גודל רחמנות של 'צעקת בני ישראל באה אלי', נתעוררו רחמים עליונים, כך 'ישוב ירחמנו'.

(רעוא דרעוין האזינו, שובה תש"ע, שם)

הקב"ה יכבוש על העונות על ראשו של עשו

יכבוש עוונותינו,

פי' 'שיכבוש' את כל 'העוונות' ויניחם על ראשו של עשו, כמובא בזוה"ק (ח"ג סד.) על פסוק (ויקרא טז כב) 'ונשא השעיר את כל עוונותם אל ארץ גזירה', שהקב"ה יניח את כל העוונות על ראשו של עשו שהוא היה הגורם, ועל ידי זה 'ותשליך במצולות ים כל חטאתם'.

(שם)

בזכות שמירת התורה בכל הגליות נזכה לרחמי שמים

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם.

פי' התורה נקראת 'אמת', שיעקב [היינו בני ישראל] מחזיקים בתורה במשך כל

אף שאנו כשיריים מ"מ אנו מבקשים שהשי"ת יקבלינו בתשובה

מי אל כמוך נושא עוון ועובר על פשע לשארית נחלתו.

נראה לבאר דהנה בעקבתא דמשיחא אנו נחשבים 'כשיריים', ולזה אמר 'ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא'. והיינו כי אנו מבקשים רבש"ע לא תחזיק לעד אפך ואפילו שאנו השיריים וגרועים יותר מן הפושעים, שהרי אותם מקרב הקב"ה, וכנראה שהקב"ה אוהב אותם, והם אינם הולכים עם 'שטריימל ובעקיטשע', ובכל זאת אפשר ללמוד מהם האיך להתנהג בכל השנה וכל שכן בחודש אלול תשרי, ועל כך מבקשים מהקב"ה ש'לא יחזיק לעד אפו' עלינו 'כי חפץ חסד' הוא.

והשי"ת ירחם עלינו ויפתח לנו שערי רחמים ושערי תשובה, וכמובא שהקב"ה יפתח את שערי התשובה קודם ביאת המשיח, ועל זה אנו מבקשים שיפתח את שערי התשובה גם עבורנו, ויפתח את לבבנו הקשה כאבן, וכמו שריכנו את לבבם של הרשעים שהם שבים בתשובה, כמו כן ירכנו את לבבנו הקשה כאבן, והקב"ה ירחם עלינו ויקרבנו אליו שנוכה לתשובה שלימה, ועי"ז נזכה לגאולה שלימה כמו שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ז ה"ה) עתידין בני ישראל לשוב בתשובה בסוף גלותם ומיד הם נגאלים, ברחמים וחסדים מגולים, במהרה בימינו אמן. (מתוך דא"ח רעוא דרעוין וילך, שובה תשס"ט, שם)

טומאתם, ויושבים בשלוה ובשלום, ואין אחד מערער עליהם, ולא עומד עליהם להחריבם, ולא העמידו שומרים למנוע מלבנות על שום אחד, ורק על בית ה' העמידו, וכולם באים ללעוג, שמונו שחוק בעיניהם, ומתבוססים בבזיון ודמן של ישראל, וחרפת שכינתא קדישא ובניה העומדים אחר כתלינו, בעוד הטמאים עם הדומה לחמור רומסים את מקום מקדשנו ותפארתנו מקום שהתפללו בו אבותינו ומסרו נפשם עליו.

(שם)

הגלויות אף שעוברים כל מיני שמדות וגזירות במשך אלפי שנים, ומימות מתן תורה לא עזבו בני ישראל את התורה הק' בכל הזמנים וכל האופנים ובכל הצרות, ומבלעדי בני ישראל היתה התורה מושפלת בקרן זוית, והגויים היו מבזים אותה, כמו שעושים היום האומות העולם, שמגיעים מכל העולם לזלזל בכבי' קוב"ה ובשכינה הק', ובני ישראל נחשבים כשחוק בעיניהם, כשרואים את מקום שהיה בית ה' והוא חרב ונחרב, 'בראותי כל עיר על תילה בנויה', שכל האומות וכל האמונות יש להם בית

מבואה תאריך דעה זאת ה'

הופיע ויצא לאור

ספר

פניני חוקי חיים – ירח האיתנים

מלוקט מעט מזעיד מתוך דברי אלקים חיים
מאמרים ושיחות קודש דנפקו בהדרתא מפומא דבוצינא קדישא
מזן קודש הקדשים
הרה"ק בעל החוקי חיים משומרי אמונים זיע"א

פנינים יקרים, קטעי הדרכה,
חיזוק, מוסר והנהגות
זיקי רשפי אש שלהבת ק-ה
ניצוצות בוערים מכבשן לוחט
על ימי הרחמים והרצון
זימי חג הסוכות זמן שמחתנו
וכן דברי התעוררות וחיזוק,
חודרות כליות ולב כיצר תשובה
ומה יעשה האדם האסור ביד יצרו
מתוך קונטרסי אמרות טהורות השנים
אלול תשס"ז – תשרי תשס"ט

ניתן להשיג בחנויות המובחרות + הפצה ראשית: עטרת סופרים בע"מ 02-8010012

אפשרות למשלוח עד הבית! במספר 0548564033